

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5487

гр. София, 09.02.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 72 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **БОРЯНА СТ. ШОМОВА**
СТАВРУ

като разглежда докладваното от **БОРЯНА СТ. ШОМОВА СТАВРУ**
Гражданско дело № 20221110149112 по описа за 2022 година

ОПРЕДЕЛИ:

Производството е образувано по предявени от ищцата Г. К. К., ЕГН *****, против „Уиз Еър У. Црт.“ – чуждестранно АД, извършващо търговска дейност в Република България чрез клон с фирма „Уиз Еър У. Црт. – клон България“, ЕИК ..., обективно кумулативно съединени установителен и осъдителни искове. Ищцата твърди, че на 11.12.2018 г. между нея и ответника бил сключен трудов договор по чл. 68, ал. 4 от КТ, съгласно който, считано от 17.12.2018 г., ищцата била назначена на длъжност „младши член на кабинния екипаж“. Била уговорена брутна заплата в размер на 9 714 лв., платима на 12 равни месечни вноски, в зависимост от броя на действително отработените при работодателя месеци. Ищцата твърди, че страните са постигнали съглашение общата брутна заплата да включва всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, както следва: основна брутна заплата – 6120 лв. годишно или 510 лв. месечно; брутна фиксирана сума в размер на 485,70 лв. годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден; брутна фиксирана сума от 971,40 лв. годишно за часовете, в които служителът е в режим на готовност или когато е бил извикан на работа по време на режим на готовност; брутна еднократна сума от 1 457,10 лв. годишно за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 679,80 лв. годишно за прослужено време към датата на сключване на договора. Било уговорено, че в последствие служителът ще има право да получи стандартната заплата, предлагана от ответника за длъжността, заемана от ищцата по това време. Било уговорено и т.нар. „секторно плащане“, като сумите за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя, съответно работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори. Страните договорили, че допълнителните сектори след първите два, които са приключени в един ден ще се заплащат допълнително – в размер на 20,54 лв. месечно. Твърди се, че страните договорили ищцата да получава за времето на изпълнение на международни полети допълнителни командировъчни, съгласно заповед на работодателя, по см. на Раздел IV от Наредбата за командировките и специализациите в чужбина /НСКСЧ/. Било уговорено, че работодателят ще удържа всички суми за задължителни осигурителни вноски и данъци, като възнаграждението следвало да се заплаща до десетия ден от месеца, следващ текущия. В исковата молба се посочва, че на 20.09.2019 г. страните

сключили анекс, съгласно който, считано от 21.09.2019 г., ищцата заела длъжността „стюардеса“, с уговорено брутно възнаграждение в размер на 10 685 лв. годишно, платимо на 12 равни месечни вноски в зависимост от действително отработените месеци при работодателя, като било уговорено общата брутна заплата да включва всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, както следва: основна брутна заплата – 6720 лв. годишно или 560 лв. месечно; брутна фиксирана сума в размер на 538 лв. годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден; брутна фиксирана сума от 1075 лв. годишно за часовете, в които служителят е в режим на готовност или когато е бил извикан на работа по време на режим на готовност; брутна еднократна сума от 1613 лв. годишно за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 739 лв. годишно за прослужено време към датата на сключване на договора. Било уговорено, че в следствие служителят ще има право да получи стандартната заплата, предлагана от ответника за длъжността, заемана от ищцата по това време. Било предвидено сумите за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден да се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя, съответно работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори. Страните отново договорили, че допълнителните сектори след първите два, които са приключени в един ден, ще се заплащат допълнително – в размер на 24,45 лв. месечно. На 01.01.2020 г. страните сключили анекс, съгласно който било уговорено ищцата да получава брутна заплата в размер на 11 573 лв. годишно, платима на 12 равни месечни вноски в зависимост от действително отработените месеци при работодателя, като било уговорено общата брутна заплата да включва всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, както следва: основна брутна заплата – 7320 лв. годишно или 610 лв. месечно; брутна еднократна сума в размер на 586 лв. годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден; брутна еднократна сума от 1171 лв. годишно за часовете, през които се полага дежурство в условията на постоянно разположение на повикване или когато служителят е бил извикан на работа по време на дежурство в условията на постоянно разположение на повикване; брутна еднократна сума от 1757 лв. годишно за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 739 лв. годишно за прослужено време към датата на сключване на договора. Ищцата твърди, че считано от 01.04.2020 г., договорът досежно размера на възнаграждението се изменил, както следва: ищцата да получава брутна заплата в размер на 12 288 лв. годишно, платима на 12 равни месечни вноски в зависимост от действително отработените месеци при работодателя, като било уговорено общата брутна заплата да включва всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, както следва: основна брутна заплата – 7803 лв. годишно или 650,25 лв. месечно; брутна еднократна сума в размер на 624 лв. годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден; брутна еднократна сума от 1248 лв. годишно за часовете, през които се полага дежурство в условията на постоянно разположение на повикване или когато служителят е бил извикан на работа по време на дежурство в условията на постоянно разположение на повикване; брутна еднократна сума от 1873 лв. годишно за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 739 лв. годишно за прослужено време към датата на сключване на договора. Последните два анекса предвиждали, че всички останали разпоредби на основния договор остават в сила. Ищцата сочи, че на 10.08.2021 г., трудовият договор от 11.12.2018 г. бил прекратен на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ. В исковата молба се твърди, че през периода 01.08.2019 г. – 10.08.2021 г., ответникът е следвало ежемесечно да начислява и да заплаща на ищцата следните суми – брутната заплата, посочена в чл. 5, б. „а“ от трудовия договор от 11.12.2018 г., представляваща 1/12 от сбора от основната заплата и уговорените в съответния трудов договор допълнителни възнаграждения, наричани „брутни еднократни суми“; секторни

плащания – в размер на 24,45 лв. за всеки изпълнен „стандартен сектор“, респ. 29,34 лв. за всеки изпълнен „среден сектор“ и 36,67 лв. за всеки изпълнен „дълъг сектор“, 44,01 лв. за всеки „свръхдълъг сектор“ - за периода 01.08.2019 г. – 10.08.2021 г.; командировъчни пари в размер на 55 евро за всеки ден, през който ищцата е била член на екипажа на оперирано от ответника въздухоплавателно средство, изпълняващо международен рейс, както и други допълнителни възнаграждения с непостоянен характер и допълнителни командировъчни пари. Посочва се, че „секторните плащания“ за периода 01.08.2019 г. – 10.08.2021 г. не са били изплащани на ищцата в пълен размер, като дължимите суми са представени в Таблица 1, съгласно която дължимото възнаграждение за изпълнени сектори възлиза на 9 819,56 лв., а лихвата, дължима до 08.09.2022 г. - на 2 029,26 лв. Ищцата твърди, че клаузата от трудов договор от 11.12.2018 г., съгласно която „сумата за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя и работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори“, е недействителна поради противоречие със закона и в условията на евентуалност – поради заобикаляне на закона, в частност разпоредбите на чл. 242 от КТ, чл. 247 от КТ във вр. с чл. 4, ал. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. Твърди се още, че на ищцата не са били заплащани в пълен размер и командировъчни пари съгласно Раздел IV от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, за времето на изпълнение на международни рейсове съгласно ставка, определена в заповед на работодателя. Съгласно посоченото в Таблица 2, общият размер на дължимите командировъчни пари за посочения период е в размер на 12 990,06 лв. На следващо място, доколкото ответникът не е начислявал в пълен размер дължимите „секторни плащания“, и не е взел предвид всички дължими секторни плащания, включително тези за първите два изпълнени сектора през съответния ден, е заплатил на ищцата по-малко възнаграждение по чл. 177 от КТ. В Таблица 3 са посочени дните използван отпуск за периода 01.11.2019 г. – 10.08.2021 г., като общият дължим размер на неизплатеното възнаграждение за дните на платен годишен отпуск възлиза на 3950,69 лв. В исковата молба се посочва, че ищцата е полагала труд по време на официални празници /за което е представена Таблица 5/, като работодателят не ☐ заплащал удвоен размер на следващото ☐ се трудово възнаграждение, поради което ☐ дължи 317,84 лв., както и лихва в размер на 58,38 лв., с посочени в таблицата падежи и краен период – 08.09.2022 г. Ищцата посочва още, че към датата на прекратяване на трудовия договор от 1.10.2019 г. е имала неизползван платен годишен отпуск в размер на 21 дни, като е следвало да ☐ се изплати обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ, но същото било изплатено в по-нисък размер от действително дължимия, тъй като не бил съобразен общият размер на „секторните плащания“, които ищцата следвало да получи за месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за съответното обезщетение. За дължимите суми е представена справка, видно от която неплатеното обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ към 08.09.2022 г. е в размер на 1495,99 лв., както и законна лихва от посочените в справката падежи до 08.09.2022 г., в размер на 205,93 лв. Ето защо моли ответникът да бъде осъден да ☐ заплати следните суми – 9 819,56 лв., представляваща сбора от неизплатените от ответника „секторни плащания“ за периода 1.08.2019 г. – 10.08.2021 г.; 12 990,06 лв., представляваща сбора от неплатените от ответника командировъчни пари по смисъла на Раздел IV от НСКСЧ, за периода 01.08.2019 г. – 10.08.2021 г.; 3 950,69 лв., представляваща сбора от неизплатените от ответника възнаграждения по реда на чл. 177 от КТ; 317,84 лв., представляваща неизплатено от ответника възнаграждение за работа през официалните празници за периода 01.12.2019 г. до 10.08.2021 г.; 1 495,99 лв., представляваща неизплатената част от дължимото от ответника обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ. Претендира се и лихва за забава както следва: 2 029,26 лв., начислена върху всяко от секторните плащания, за периода от падежа на съответното плащане /посочен в колона 7 от Таблица 1/ до 08.09.2022 г.; 882,14 лв., начислена върху всяко от неизплатените възнаграждения по чл. 177 от КТ, за периода от падежа на

съответното плащане /посочен в колона 3 от Таблица 4/ до 08.09.2022 г.; 58,38 лв., начислена върху неизплатеното от ответника възнаграждение за работа през дните на официалните празници, за периода от падежа на съответното плащане /посочен в колона 5 от Таблица 5/ до 08.09.2022 г.; 169,45 лв., начислена върху неизплатената част от дължимото от ответника обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ за периода 30.09.2021 г. – 10.06.2022 г. и 36,48 лв. за периода 11.06.2021 г. – 08.09.2022 г., както и законната лихва върху главниците от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане. Моли за обявяване недействителността на клаузата от договора от 11.12.2018 г., поради противоречието ѝ със закона, евентуално поради заобикаляне на закона. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът „Уиз еър – У. Црт“, дружество регистрирано в У. със седалище ул. Коер 2/А, В, сграда II-V, гр. Будапеща, е депозирал писмен отговор, с който оспорва допустимостта на исковете с аргументи, че ответникът не е легитимиран да отговаря по тях. Поддържа, че клонът в България бил работодател на ищцата и е надлежен ответник по исковете. Оспорва „секторните плащания“ да не са изплатени на ищеца в пълен размер. Твърди, че ищцата неправилно е изчислявала секторните плащания, доколкото съгласно т.5b от договора, тези плащания се дължали след втория сектор за деня, т.е. за приключени през деня сектори 3, 4, 5 и т.н., а ищцата изчислявала дължимите възнаграждения на база всички прелетени сектори. Оспорва да е налице недействителност на тази клауза, тъй като е постигната по съгласие на страните в смисъл, че секторните плащания са дължими след втория сектор за деня, т.е. условието е било служителят да има прелетян 3-ти, 4-ти и пр. сектор за деня, в който случай се дължало плащане. Твърди неправилно изчисляване от ищцата на командировъчните пари, тъй като размерът от 55 евро на ден бил приложим само за екипажите на въздухоплавателните средства, които летят с национални и регистрационни знаци на РБ. Твърди се, че в случая не следва да се съобразява Приложение № 3а към чл. 31, ал. 2 от НСКСЧ. Командировъчните плащания се определяли със заповед на работодателя, като посоченото, че командировъчните ще са по смисъла на НСКСЧ, било с цел да е ясно, че тези плащания ще имат характер на „командировъчни“, но не и че ще бъдат в размера, посочен в НСКСЧ. Пояснява се, че командировъчните се плащали в периоди 1-20 число. Посочва се още, че командировъчните са определени до размер от 55 евро, но не и че това е фиксираният размер. Относно иска по чл. 177 от КТ – ответникът се позовава на чл. 17 от НСОПЗ и чл. 247 от КТ, като посочва, че страните са договорили заплащане според „времетраенето на работата“, поради което била определена фиксирана основна годишна брутна заплата, която не се влияела от броя на прелетените сектори. Трудът на ищцата бил заплатен с уговорената основна работна заплата. Не била налице „сделна система“ по смисъла на чл. 4, ал. 1 от НСОПЗ. Ответникът посочва, че добавките за секторни плащания не са част от годишната брутна заплата, тъй като са с променлив характер, поради което не могли да се причислят към елементите, които формират базата за изчисляване на дължимото възнаграждение по чл. 177 от КТ. По изложените съображения, ответникът оспорва и претенцията по чл. 224 от КТ. Относно претендираното възнаграждение за дните за официални празници, ответникът се позовава на чл. 5а от договора, като твърди, че за работа през дните на официални празници се заплащала фиксирана сума, която покривала и труда, положен през официални празници. Въвежда възражение за погасителна давност. Моли за отхвърляне на исковете. Претендира разноски.

След извършената проверка по чл. 140 ГПК, съдът приема, че исковата молба е редовна, исковете са допустими, насочени срещу надлежен ответник съобразно твърденията в исковата молба, процедурата по чл. 131 ГПК е изпълнена, поради което и на основание чл. 140, ал. 3, вр. чл. 146 от ГПК следва да се насрочи делото в открито съдебно заседание, като се уведомят страните за изготвения проект за доклад по делото.

По доказателствата:

Следва да се приемат представените от ищцата с исковата молба писмени доказателства на български език. Относно тези на чужд език /доказателство № 2, 3, 4, 6, 7/, ищцата следва в срок до съдебно заседание да ги представи с превод на български език, иначе ще бъдат изключени от доказателствата по делото. Следва да се допусне съдебно-счетоводна експертиза по въпросите, поставени в исковата молба и в отговора. Основателно е искането за задължаване на ответника по реда на чл. 190, ал. 1 ГПК да представи изброените в т. 27 от исковата молба документи, тъй като същите са относими към предмета на делото. Доказателствените искания в т. 23 и т. 24 от отговора на исковата молба са неотнормисими към предмета на спора и не са необходими за решаването му.

Поради това и на основание чл.140, вр. чл. 146 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ

ПРИЕМА проект за доклад по делото, както следва:

ПРЕДМЕТ на делото са обективно съединени искове по чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ, чл. 128, т. 2 КТ, чл. 215, ал. 1 КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ, чл. 177 КТ, чл. 264 КТ, чл. 224, ал. 1 КТ, чл. 86 ЗЗД.

В ТЕЖЕСТ НА ИЩЦАТА е да докаже:

по иска с правно осн. чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ - да докаже противоречие на клаузата от трудовия договор с повелителни правни норми, съответно че ги заобикаля;

по иска по чл. 128, т. 2 от КТ - съществуването на трудово правоотношение с ответника и полагането на труд за твърдения период, настъпването на предпоставките за начисляване на т. нар. „секторни плащания“ през процесния период и техния размер, както и падежа на това задължение;

по иска с правно осн. чл. 215, ал. 1 от КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ - че е била член на екипажа на въздухоплавателно средство с национални и регистрационни знаци на Република България, че е изпълнявала международни рейсове в посочения период, размера на командировъчните пари за всеки ден командировка;

по иска по чл. 177 от КТ - че е работила по трудово правоотношение с ответника и ползването на платен годишен отпуск за съответния период; размер на брутното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец, предхождащ ползването на отпуска, през който ищцата е отработила най-малко 10 работни дни;

по иска с правно осн. чл. 264 от КТ - че е работила по трудово правоотношение с ответника и че е полагала труд по време на официални празници, както и продължителността на положения от нея труд и размер на възнаграждението;

по иска с правно осн. чл. 224, ал. 1 от КТ - че е работила по трудово правоотношение с ответника и че в нейна полза е възникнало правото на ползване на платен годишен отпуск /което не е упражнено/ и неговият размер, както и размера на брутното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец;

по иска по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД - да докаже наличието на съответните главни дългове в сочените размери и настъпването на забавата;

В ТЕЖЕСТ НА ОТВЕТНИКА е да докаже възраженията си за недължимост на сумите.

ПРИЕМА представените от ищцата писмени доказателства, с изключение на приложените от ищцата документи на чужд език – доказателство № 2, 3, 4, 6, 7.

УКАЗВА на ищцата на осн. чл. 185 от ГПК, в срок до първото открито съдебно

заседание да представи точен и заверен превод на български език на документите на чужд език. В противен случай същите ще бъдат изключени от доказателствата.

По доказателствата към отговора – в о.с.з.

ДОПУСКА изготвянето на съдебносчетоводна експертиза по въпроси, посочени в исковата молба и отговора /въпросите поставени на: л.15, л.16 – два въпроса, л.17 два въпроса, л.18 два въпроса, и л.18 – т.22 от отговора/. **ОПРЕДЕЛЯ** депозит за възнаграждение на вещото лице в размер на 700 лв., вносими 500 лв. от бюджета на съда и 200 лв. от ответника в едноседмичен срок от съобщението. **НАЗНАЧАВА** за вещо лице Виолета С.а, която да се призове за с.з.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК в едноседмичен срок ответникът да представи посочените в т. 27 от исковата молба документи /графици, анекси, договор за лиценз и фиш за м.09.2019 г./, като му **УКАЗВА**, че при непредставянето на документите съдът може да приеме за доказани фактите, относно, които страната е създала пречки за събиране на допуснати доказателства съгласно чл. 161 ГПК.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на 29.03.2023 г. от 10.30 ч., за когато да се призоват страните, като им се изпрати и препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че най-късно в първото по делото съдебно заседание следва да вземат становище по проекта за доклад и по дадените с него указания.

НАПЪТВА страните към медиация или друг способ по тяхна преценка за доброволно уреждане на спора, като им указва, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от всяка от страните ще доведе до бързото и ефективно приключване на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и извънпроцесуалните им взаимоотношения, както и че при постигане на спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК се дължи държавна такса в половин размер.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/Б.Шомова/

Съдия при Софийски районен съд: _____